

Vobiscum

George Bacovia

În cerul lumii comun și avar...
Mă zguduie de mult un plâns intern;
Și-acest fel (de-a fi) va fi etern
Și de nimic, pe lume, nu tresar.

... Dar vai, acei învinși, pe veci pierduți...
Ori în taverne, ori în mansarde;
Și acei nebuni, rătăcitori, tăcuți,
Gesticulând pe bulevarde...